

Szépülő Újszeged

Somogyi Károlyné felvétele
Tarján kivételével talán egyetlen városrész sem változott annyit — elenyére —, mint Újszeged. Képiünkkel beszédebben mi sem mutathatná be e változást, a szépülő városképet, a sportcsarnokkal és Odessa tüzemeletesével

Segítség — önzetlenül

Ha valaki figyeli Szeged életét, minden esztendőben egyre szebb példáira bukkan az önzetlen segíteni akarásnak. Mind több ember érez felelősséget a közösség iránt, mind többen tudják egyre inkább magukénak Szegedet, s jó birtokos, jó lokálpatrióta módján mind többen tesznek is azért, hogy szebb, gazdagabb legyen a város, hogy a szegediek, köztük ők is, kényelmesebben, jobban és teljesebben élhessenek. Szocialista brigádok, vállalatok, intézmények, szövetkezetek közösségei járulnak hozzá évente sok-sok millió forint értékű munkával Szeged csinosításához. S aligha akad olyan feladat, olyan városrész, ahol ne dolgoznának ipari tanulók, a Móra Ferenc — a 600-as — ipari szakmunkásképző intézet növendékei.

Egy meghatározó példa a sok közül. A beteg gyerekek Gladics utcai otthonának festésére sokáig nem akadt vállalkozó. Az elutasítások tanúinak, az otthon vezetőinek önkéntelenül is az a gyanúja támadt, hogy az a beteg gyerekeknek szól, akik közé — úgy tűnik — nem megy szívesen senki. Az otthon vezetői végül is az iskolától kértek és kaptak segítséget. Csak ennek az egy munkának az értéke 70-80 ezer forint volt. És mikor a gyerekek végeztek, elhatározták, hogy kifestik az ásothalmi gyermekotthont is.

A teljesség öröme

Fontos tehát az is, hogy a gyerekek mindig tisztában vannak munkájuk szükségességével, s tisztában vannak saját értékükkel is. Arról nem is beszélve, hogy megismerkedhetnek a jól végzett munka örömeivel. Például a béketelepi óvoda építésénél. Az óvodát, amely 50 gyermeknek ad otthont, az alapozástól a teljes befejezésig az ipari tanulók építik. A környék — a jataárujár, a téglagyár és a kazajavító szövetkezet — szocialista brigádjai is segítettek nekik az alapok ásásában, de minden egyebet ők végeznek.

Mondani sem kell talán, hogy milyen öröm azoknak az ipari tanulóknak, akik vállalatuknál jobbra csak egyféle munkát — például vakolást — végeznek, ha közülük kerül ki az alapoktól kezdve a falakon, tetőn át az ajtóig, ablakokig, a központi fűtésig és a villanyvezetékekig, s ez a munka 2 millió 800 ezer forintot ér!

Adatok és adatok. Egyik beszédesebb a másiknál. Hiszen például nagy részük volt a Csillag téri barakk ABC átalakításában, amely hamarosan napközis osztályoknak ad otthont. Ők végezték az összes kőművesmunkát, a válaszfalak építését, vakolását, az ablakok behelyezését. De segítenek a textilművek szakmunkásképző intézetén is, ahol két öltözőből négy tantermet alakítanak ki a gyerekek. Dolgoznak a tarjáni csónakázótó építésénél: 650 méteres vasbeton támfalat építenek 260 ezer forint értékben. De őket dicséri az alsóvárosi szociális otthon tartározása

is, hogy csak néhányat említsünk. S azt is érdemes hozzátenni, hogy nevelőkkel együtt dolgoznak, s a munka szervezésében, a mozgósításban egyaránt részt vesz az iskola párt- és KISZ-alapszervezete.

Segítségért segítség

S természetesen részt vesznek az őszi, mezőgazdasági munkákban is. Sok éves kapcsolatuk van a balotaszállási gazdasággal, ahol tavaly például majdnem másfél millió forint értékű szőlőt szedtek le. A sok éves, becsülettel végzett természetesen a gazdaság is viszonzja. Tavaly például majdnem százezer forint munkabérrrel, de más módon is. A gyerekek ugyanis dolgoznak saját intézményükben is. Például maguk készítették az iskola tantermeinek berendezését, átalakították kollégiumukat. És nemrégiben vagy félmillió forint értékben sportpályát építettek repülőteri kollégiumukhoz. Ehhez a munkához a szűf viszonzásaként a balotaszállási gazdaság adott két teherautót és egy földgyalut.

Azt is hozzá kell tenni mindehhez, hogy munkájukat a pártkongresszus és felszabadulásunk 30. évfordulója tiszteletére tett felajánlásuk keretében végzik. Jó kedvvel, tisztességgel, megbecsülést és jó hírnevet szerezve önmaguk és iskolájuk számára egyaránt. S e munkával nemcsak szakmai ismereteiket gyarapítják, nemcsak a várost szeretik meg, hanem megismerkednek az önzetlen tettek örömeivel is. Csak el ne rontsák kedvüket, mint egy felnőtt Tarjánban, ahol a 3-as, ideiglenes óvodát kívül, belül ők festették át. Háromezer négyzetméter falfelületet. Walkyddal dolgoztak, amely a termekben nyomottá teszi a levegőt, fejfájást okoz, s veszélyes az egészségre. Fél óra munka után tehát mindig félóra, egy óra szünetet tartottak, az udvaron, levegőzve, játszva. S kaptak is érte — megjegyzéseket. — Látszik magukon, hogy ipari tanulók! Rossz nézni, hogy lógnak! No majd szólok én az igazgatójuknak!

Ilyen is volt. Pedig hát nem szidást, hanem köszönetet érdemelnek. Köszönetet valamennyiunktől, mind azokkal együtt, akik önzetlenül, társadalmi munkában dolgoznak.

Szavaz István

Kezdet és folytatás

A hosszú szünet után, az úttörőtáborok zászlóinak levonásával végérvényesen elmúlt a nyár. Anyukák és gyerekek kegyesen a csinos iskolaköpenyek között, zsúfoltak az írószerek és könyvesboltok, és mindez egyértelműen arra utal, hogy kezdődik az új tanév. Felnöttek és gyerekek, pályakezdő pedagógusok és tapasztalt kollégák várják, hogy mit hoz az 1975-76. tanév. Ez az érdeklődés, izgalom és várakozás érhető, hiszen 1972-ben az oktatás-politikai pártbizottság megújításával valami új kezdődött szocialista közoktatásunk életében.

A XX. század utolsó negyedében, a tudományos-technikai forradalom korszakában az iskolának elsősorban a változások követésére, azok kezdeményezésére és megértésére kell felkészítenie az ifjúságot. Ennek a nem kis feladatot igénylő követelménynek csak úgy tudunk eleget tenni, ha mai korunknak megfelelően, bátran formáljuk az oktatás és nevelés tartalmát és módszereit.

Ez a folyamat indult meg három éve terveink és kezdeményezéseink nyomán, melyet az MSZMP XI. kongresszusa is megerősített és továbbfejlesztésre ösztönözött; megindult egy komoly átalakulás, mely hatást gyakorol az iskolában folyó oktató- és nevelőmunkára, az iskolai élet demokratizmusára, az ifjúsági mozgalom életére.

Nemcsak az iskolán belül indult meg a fejlődés, hanem hatással van az egész társadalom életére is. Azt a tényt, hogy gyermekeink neveléséért nemcsak az iskola a felelős, hanem elsődlegesen a szülők — és természetesen társadalmunk minden rétege és tagja —, egyre jobban értik szülők, közösségek egyaránt.

Az oktató-nevelő munkát nagyban segítik azok a kapcsolatok, melyek az iskolát egyre erősebb szállal kö-

tik szocialista társadalmunk üzeméhez, intézményeihez, közösségeihez. Az életre nevelés, a tapasztalatok gyűjtése ma már elképzelhetetlen az őszi betakarításban való részvétel nélkül, az óvodák és az ifjúsági brigádok, a szakmunkásképző intézetek, a szakközépiskolák és az üzemek, a pedagógusképző intézetek és a tanyai iskolák, a középiskolások és ifjúsági munkások, a falusi KISZ-szervezetek és a művelődési házak kapcsolata nélkül.

Úgy kezdjük az új tanévet, hogy egyben folytatjuk és megszilárdítjuk az elmúlt években elért eredményeinket, tantszabályainkat és gyermekeink, úttörő- és KISZ-szervezeteink tovább folytatják az MSZMP XI. kongresszusa határozatainak megismerését és megvalósítását. Az oktató- és nevelőmunka során továbbfejlesztjük az oktatás színvonalát, ugyanakkor nagyobb hangsúlyt kell fordítanunk a nevelésre, minden szinten meg kell valósítanunk az oktató-nevelő munka szoros kapcsolatát, elválaszthatatlan egységét.

Az MSZMP XI. kongresszusán megfogalmazottak közoktatásunk fejlesztésének főbb feladatai: „Nagyobb figyelmet kell fordítani a korszerű marxista műveltség elsajátítására, a közösségi életre való felkészítésre, a szocialista erkölcs ember formálására, a művelődési igények és készségek kialakítására és fejlesztésére. A nevelési folyamatban kapjon nagyobb hangsúlyt az ifjúság fizikai erőnléte, teherbíró képessége, az egészséges testkultúra.”

Ezeknek a feladatoknak a megoldásához természetesen fejleszteni kell óvodai és iskolai hálózatunkat, biztosítani kell az oktatáshoz szükséges feltételeket.

Az elmúlt tanévben 910 férőhellyel bővült óvodai hálózatunk. Az óvodás korú gyermekek 80

százaléka, az általános iskolai tanulmányaikat megkezdő gyerekek 91,8 százaléka részesült óvodai ellátásban. Gondot okoz még mindig, hogy az óvodai csoportok létszáma magas, de ezt enyhíti az új tanévben belépő további 780 férőhely.

Általános iskolai hálózatunk az elmúlt tanévben 24 tanteremmel bővült, melyhez az idén további 20 tanterem átadására kerül sor. Megyénkben még 1500 fősztageozatos tanuló jár ösztöndíjjal iskolába, éppen ezért tekintjük fontos feladatunknak a tanyai iskolák körzetesítését.

A tanulási esélyek egyenlővé tétele, az iskolák közötti szintkülönbség csökkentése elképzelhetetlen a tanyai iskolák megszüntetése nélkül. Körzetesítési gondjaink megoldását segíti az általános iskolai diákotthonok, melyek korszerű körülmények között, jól felszerelten állnak kiskisikoláink rendelkezésére. Ezt szolgálja az augusztus 20-án átadott kisteleki diákotthon, és ezt a programot fogja segíteni a Szegeden épülő 250 férőhelyes diákotthon is.

Megyénkben az elmúlt évtizedben igen dinamikus fejlődött az ipar és a mezőgazdaság. Ezek a változások magukkal hozták a korszerű és egyre magasabb színvonalú szakmunkásképzés fejlődését is. Az 1975-76. tanévben bevezetésre kerül az egységes szakmunkásképzés, mely biztosítja a nevelés-oktatás, képesség színvonalának további emelését.

Új tanévünk kezdetén gyermekeknek, szülőknek, pedagógusoknak és társadalmunk minden tagjának, aki ifjúságunk neveléséből kiveszi részét és érzi felelősségét, kívánunk sok sikert, szép eredményeket, mindehhez jó egészséget és boldogságot.

MÜLLER JÓSEFÉNE,
a Csongrád megyei Tanács
V. B. Művelődésügyi
Osztályának vezetője

Kötődnek Szegedhez

Óhatatlanul felvetődik az emberben a kérdés: vajon miért dolgoznak ily lelkesedéssel Szegedért? Hiszen nagyrésztük vidékről jött, kollégiumban él, hiányzik az a sok éves, bensőséges kapcsolata a várossal, amiről az ember úgy hiszi, hogy mozgatórugója az önkéntes vállalkozásoknak, a társadalmi munkának. Vagy mégis szeretnék a várost? Hofgesang Pétert, az iskola igazgatóját faggattam erről.

— Gyorsan megszeretik a gyerekek Szegedet. Már az elején úgy igyekszünk összeállítani kulturális programjuktól, hogy a szokásos foglalkozásokon túl szerepeljen benne múzeumlátogatás, városnézések. Emellett természetesen munkájuk révén is kötődnek a gyerekek Szegedhez. S az eredmény: amikor megszerzik a szakmunkás-bizonyítványt, legnagyobb részük itt marad, Szegeden dolgozik tovább.

Kötődnek tehát munkájuk révén is a városhoz? Igen, és szakmájukkal kötődnek a városért végzett munkához is. Hofgesang Péter szerint az ember általában olyan munkát végez örömmel és szívesen, amihez érte is, ami közel áll érdeklődéséhez. Ezek a gyerekek pedig szakmájukban dolgoznak, társadalmi munkában is. S ezzel nemcsak szakmai gyakorlatot szereznek, hanem a városhoz tartozás érzése is ki fejlődik bennük.

Tonnák papírból

Nyomdászok munkaversenye

A Szegedi Nyomda dolgozóinak kongresszusi és felszabadulási munkaversenye egyéni vállalkásokra épül. Ezeket ösztönzi a 33 szocialista brigád vezetője, így alakulnak ki a termelési terv teljesítését, illetve túlteljesítését, az anyagtakarékosságot célzó vállalkások, valamint a társadalmi munkára tett ígérek. Tavalyi jó eredménye alapján a nyomda május elején elnyerte a Kiváló Vállalat kitüntetését, de jól sikerült a folytatás is.

Az első félévi termelési tervet a vállalat mértékben, két százalékkal túlteljesítette. Az anyagok — 90 százalékban papír — ésszerű felhasználásával elérték, hogy már nem sok hiányzik a 800 ezer forintos takarékosági terv teljesítéséhez. A Szegedi Nyomda egyike azoknak a vállalatoknak, amelyeknek sikerült valóra váltani a tankönyvek gyártásával kapcsolatos ígéreteit. Hét hónap alatt 175 tonnányi könyvet készítettek, és 551 tonna napilapot nyomtak, mindig időben.

A növekvő feladatok megkívánják a dolgozók szakértelmének fokozását is. Ennek megfelelően, nemrég tíz betanított könyvkötő növendék szerzett szakman-

kás-bizonyítványt, miután elvégezte a szükséges tanfolyamot. Hasonló oktatási folyik jelenleg Hódmezővásárhelyen, tíz szentesi, illetve vásárhelyi dolgozónak. Örövendetes, hogy az első félévben ismét sokan próbálkoztak meg új gyártási eljárások kidolgozásával; az eddig benyújtott 21 újítás közül 13-at máris bevezettek.

Társadalmi munkára valamennyi brigád ígéretet tett. Egy kommunista műszakot dolgoztak már a nyomdászok, de kivették részüket az export növelése érdekében megvásárolt gépek szállításával összeállításából is. Szocialista szerződéseket, faliújságokat, minikönyveket

készítenek társadalmi munkában. Jórészt így készült el a város felszabadulásának 30. évfordulója a Szeged című minikönyv. Ehhez hasonló ígérték a vásárhelyieknek is; a szakszervezetek közlegő kongresszusára pedig a nyomdaipar kitüntetett vállalatairól készítenek ilyen könyvecskét. Hogy a különböző kiadványok időben eljussanak az olvasókhöz, szocialista szerződéseket kötnek kiadókkal.

Természetesen nem elegendő „csak” gyorsan dolgozni, nagy figyelmet kell fordítani a kiadványok szépségére is. Ösztönzésül minőség verseny keretében értékelik és díjaznak a legszebb köteteket.

Kommunista műszak a DÉLÉP-nél

Tegnap, szombaton megtartották az idei második kommunista szombatot a Dél-magyarországi Magas- és Mélyépítő Vállalatnál. A műszakon a munkások és az alkalmazottak többsége részt vett. Elősegítették a kormány által kiemelt beruházások megvalósítását, valamint a lakásépítést.